

?? Kérdések az imádságról ??

alapige: Mt 6:5-15

Jézus arra tanít, és ad minta-imát, hogy teljes szívünkben és értelmünkben imádkozzunk. Ilyen egyszerű lenne, de megromlott emberi természetünkben, korlátainkból adódóan mégis vannak problémáink. Az imádság nem mindig működik úgy, ahogy szeretnénk. Mivel a megválaszolatlan imákkal nem tudunk mit kezdeni, ezért körültekintően megmagyarázzuk a válasz elmaradásának okát. „Időnként Isten azt mondja *igen*, időnként *nem*, máskor pedig, hogy *várj*”. Vagy: „A válasz nem mindig úgy jön, ahogy arra számítunk.” Más: „Csak akkor válaszol igennel, ha az meg egyezik akarataival.” De bevallva, vagy akár önmagunk előtt is tagadva, egyre bizalmatlanabbá válunk. Így rutinszerűen folytatjuk ugyan, de kéréseink mind sablonosabbak, általánosabbak, nagyvonalúbbak lesznek; és egyre kevésbé foglalkozunk azzal, mikor, milyen feleletet kapunk azokra. Hogyan kezeljük azokat az alkalmakat, amikor Isten csendben marad? Vajon mit akar hallgatásunk hallgatásával?

Mi értelme imádkoznunk? Hiszen Isten ad bizonyos áldásokat mind a jóknak, mind a gonoszoknak. Sok jó dolog történik olyan emberekkel is, akik nem imádkoznak, és rengeteg megpróbáltatás éri az imádkozó embert is. A keresztyéneket időnként kísérheti az a gondolat, miszerint Isten becsületes, tiszta életünkért hallgat meg. Vagy arra a következtetésre jutunk, hogy megigazultságunkért áld meg Isten. Amikor viszont azt tapasztaljuk, hogy Ő hitetleneket is megsegíti, teljesen összezavarodunk.

Az imádság elsődleges célja nem az, hogy kapjunk valamit, hanem, hogy közösségben legyünk mennyei Atyánkkal. Ha az előbbire (vajon mit is kaphatnánk?) össz-

pontosítunk, hamar belefáradunk az imádkozásba. Ez nem jelenti azt, hogy nem kérhetünk Istentől. Isten bátorít, hogy kérjünk és megígérte, hogy ad azoknak, akik kérnek Tőle. Hogy Istennel kapcsolatban vagyunk, nem jelenti azt, hogy ezáltal automatikusan jogot szereztünk az áldásokra, adományaira. Akik nem ismerik Őt, szintén kapnak áldásokat Tőle, mivel ilyen módon is szeretné elvesztett embertársainkat is közelebb vonni magához.

De vannak olyan áldások, lelki javak, amelyeket csak az övéinek ad Isten. „*Térjete meg, ha megdorgállak, és én kiárasztom rátok lelkemet, megismertem veletek ígéimet.*” (Péld 1:23) Ezt az áldást csak a bűnbánó-megtérők kapják meg. Osztozhatnak a gonoszok velünk a májusi esőben és a júliusi nap-

fényben, de mivel Ő (Isten) és én, Ő és gyülekezetete, hűségesen összetartozunk a Jézus vérével megpecsételt új és örök szövetségben, ezért önmagát, örök életet biztosító Igéjét osztja meg velünk. Az így megélt közösség az igazi öröme és célja az imának! Végző soron ez a számunkra legkedvezőbb válasz is egyben.

Olvasva az Igét, újra és újra bátorítást kapunk, hogy imádkozzunk, és vigyük Isten elé kéréseinket, és Ő teljesíteni fogja. De miközben azt a felszólítást kapjuk, hogy „szüntelenül imádkozzunk”, arról is olvassunk (pl. alapigénkben), hogy sok imádság értéktelen, ha nem megfelelően imádkozunk.

Tekintsük át röviden az Istennek tetsző, előtte kedves imaélet feltételeit:

1. **Felismerni, hogy szükségben vagyunk**

Nem csak a világ, hanem a gyülekezet, és annak minden tagja is hatalmas lelki szükségben szenved. Gondoljunk csak a Jelenések Könyvéből a gyülekezetekhez írt levelekre, mennyi probléma tárul fel bennük. Fel kell ismernünk valódi lelki hiányosságainkat, szükségünket, hogy a megfelelő segítséget kérhessük.

2. **Kérni a segítséget**

Ez biztosan gyermekednek, megalázónak tűnik az „öntudatos, önmegvalósítás útján járó, kiteljesedett, autonóm” személyiségeknek, de Isten azoknak válaszol, akik kérnek. A kérés megóv attól is, hogy később magunknak tulajdonítsuk a dicsőséget az eredményeinkért. Ugyanakkor emlékeztet, hogy függő viszonyban vagyunk Istennel. Elismerjük az Ő irányítását.

3. **Ne legyenek dédelgetett, takargatott bűneink**

Mit jelent a „dédelgetett, takargatott bűn” kifejezés? Abban a szellemi állapotban élés, amelyben tudatosan távol maradok az Ige világosságától azért, hogy bűneimmel ne kelljen szembesülni, szakítani velük, és azokért ne kapjak feddést.

4. **Hit Istenben**

Nem azt jelenti, hogy hiszek egy általam várt válaszban imakérésemre. Nem arról van szó, hogy meggyőződésem szerint biztosan megkapom amit nagyon szeretnék. A hit bizalom abban, hogy Ő tudja, mire van szükségem, és annak érdekében a legjobbat teszi életemben.

5. **Kitartás**

Eredményes imaélet nincs kitartás nélkül. Miért adjuk fel mégis olyan könnyen? Ennek sok oka lehet, csak néhány a teljesség igénye nélkül:

a) Jobban bízunk abban, amit magunkért tudunk megtenni, mint amit Isten értünk.

b) Nem vesszük észre valódi szükségleteinket, és nem azokat kérjük. Félszívvel kérünk valamit, mert úgy gondoljuk, hogy azt mások elvárják. Gondoljunk csak arra, hogy esetenként „illik” bizonyos dolgokért imádkozni egy gyülekezetben. Ha az így megszokásból, illemből

kért dolgokra nem kapunk választ rövid időn belül, fel is adjuk.

c) Nem tudatosul, hogy Isten készségesen ad. Várakozásra kényszerülés esetén úgy tűnik, mintha Isten nem törődne velünk. Mi a „most nekem, mindent, azonnal, mert megérdemlem” generációja vagyunk. Ez a mentalitás nem Isten előtt kedves lelkületből fakad.

Addig kell tehát imádkoznunk, amíg választ kapunk. És ne feledjük: a nekünk kellemetlennek tetsző válasz is válasz, a határozott „nem” is válasz! De amíg nincs válasz, imakérésünket újra és újra Isten elé vihetjük. Csak akkor hagyjuk abba, ha Isten valamilyen módon döntött kérésünk felett.

6. **A megbocsátás lelkülete**

A „minta-ima” közepén olvassuk: „és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek” (Mt 6:12). Mindaddig, amíg elfogadjuk Isten bocsánatát magunknak, addig megbocsátók tudunk lenni mások felé. Ha nem tudunk szívből megbocsátani másoknak, akkor Istennel való kapcsolatunk is rendezetlen.

7. **Menjünk „belső szobánkba” – szólít fel az Úr Jézus**

A szívből fakadó, titkos imádság az első lépés a hatékony imaélethez. Akik titkon imádkoznak, Istentől kapják meg jutalmukat.

A csoportos ima is nagyon fontos. Az Ige arra is hív, példákat mutat be, hogy együttesen is kérjük Istent (Mt 18:19,20). Akik őszintén keresik az Istennel való kapcsolatot, azok lehetőségeik szerint aktívan részt vesznek az imaórákon, imaközösségekben is.

8. **Szüntelenül imádkozzatok – biztat Pál apostol (1 Thessz 5:17)**

A szüntelen imádság nem jelent szüntelen beszédet. Ha együtt vagyunk a barátunkkal, vagy házastársunkkal, nem kell feltétlenül állandóan beszélni. Sőt, zavaróvá is válhat a megállás nélküli beszéd. Időnként a csend által is kommunikálunk, vagy azaz, hogy közös munkát végzünk. Így van ez Istennel is, életünk láthatatlan társa lehet minden pillanatban.

9. *Ima és szolgálat*

Isten nem kívánja, hogy remetek legyünk, és elvonulva a világtól csak imádkozzunk. Az egyik leggyakoribb ok, amiért problémáink lehetnek az imaélettel, hogy nem dolgozunk. Ahhoz, hogy egészséges legyen az imaéletünk, vállalnunk kell a gyakorlati (fizikai) keresztyén munkát is. Az ima, és egyéb szolgálatok egyensúlya fontos feltétele mind az őszinte, imádságos lelkület kialakulásának, mind az imameghallgatásnak.

10. *Kérjünk Jézus nevében*

Nem mehetünk Isten elé a saját igazságunkkal. Csak Jézus nevére és áldozatára hivatkozhatunk. Jézus nevében erő van, és az Ige arra tanít, hogy az Ő nevében tárjuk fel kéréseinket Istennek.

11. *Hálaadás és dicséret*

Miért olyan fontos a dicséret és a hálaadás imádságainkban? Mivel így a dicsőséget annak adjuk, Akit megillet, és nem tartjuk meg magunknak.

Arra lettünk teremtve, hogy közösségünk legyen Istennel, és az Ő világosságában éljünk. De a sötétségnek nincs helye a világosságban. Tisztátalan nem állhat meg jelenlétében. Az Úr Jézus Krisztus tette lehetővé, hogy bekerülhessünk Isten jelenlétébe. Az Ő vére takar be, és mos hófehérre. Ha vétkezünk, van igaz szószólónk, és van bűnt megbocsátó Atyánk. Van mód imáinkat bűnvallással kezdeni és azután megtisztulva kérni, valamint a közbenjárás szolgálatát betölteni. Nem jogosít fel ez a lehetőség felelőtlen, bűnös életre. Önmagunk megtagadása (Mk 8:34) krisztusi parancs. Nem választható lehetősége, hanem kötelessége a tanítványnak. A bűnökkel leterhelt lélek nem tud megfelelni az imádkozás szolgálatában.

Nem kétséges, hogy ez harcot jelent önmagunkkal, kívánságainkkal, restségünkkel, levegőbeli hatalmasságokkal, de a megváltó Jézus arra szólít fel, hogy bizakodóak legyünk, mert: „A világon nyomorúságotok van, de bízzatok: én legyőztem a világot.” (Jn 16:33). Ezt a győzelmet értünk és nekünk vívta ki. Ez a győzelem a mienk is.

MEZEI GÉZA

Jézus születése napján

Egy cipőtisztító fiú egyszer hallgatta az evangéliumról szóló bizonyágtévest, ami a szívét megragadta, s arra indította, hogy átadta magát az Úrnak. Nagy öröme volt a fiúnak. Alig tudta eltitkolni, mindenkit szeretett volna megszólítani, és mindenkinek szívességet tenni.

A karácsonyi ünnep első napján megszólított az utcán egy arra menő urat, hogy nem tisztíthatná-e ki a cipőjét? Az idegen úr, aki átdorbézolt éjszaka után sárosan haladt az utcán, rátekintett a fiúra, és azt mondta:

– Nincsen pénzem.

– Kérem, engedje meg pénz nélkül –felelt a fiú, és már le is hajolt, és nagy örömmel tisztítani kezdte a sáros cipőt.

– Miért teszed ezt? – kérdezte az ismeretlen úr.

– Mert ma Jézus születésének napja van, szeretnék érte valamit tenni.

Az idegen ajkát gúnyos szitok hagyta el. A fiú szeme könnybe lábadt, és könnye a fényes cipőre hullott. Mikor a férfi ezt látta, elhallgatott és bocsánatot kért. Sok év múlt el. Egy karácsony estén egy tekintélyes üzletember hallgatta egy idegen lelkész bizonyágtételét, aki elmondta, hogy ő egy cipőtisztító fiúcska szeretetteljes szolgálata folytán jutott hitre. Annyira meghatotta a gyermek szolgálata, és azok a szeretetteljes, forró könnyek, melyeket e krisztusi szeretet sajtolt ki a szemekből, elhatározta, hogy Istennek szenteli az életét. Íme, sokszor a könnyek is prédikálnak.

KÜLMISSZIÓ, 1938.

KÖZREADTA: MÉSZÁROS SÁNDOR

~~~~~
A barát mintegy másik énünk.

A hűséges barát a nehéz helyzetben mutatkozik meg.

Az a legkellemesebb barátság, amelyet hasonló erkölcsi felfogás fűz össze.

CICERO

Mondd meg, kivel barátkozol, és megmondom ki vagy.

VICTOR HUGO

Ha meg nem tértek...

Lukács 13:1-5

Jézus szava nem fenyegetőzés sem evilági csapásokkal, sem túlvilági kárhozattal, hanem csupán figyelmeztetés egy józan következtetés alapján: ha így meg így viselkedtek, így és így fogtok járni. A szövegösszefüggésből az is kiderül, hogy nem csip-csup hétköznapi „bűnöcskék”, emberi gyarlóságok okozzák majd népének vesztét, hanem nagyon súlyos dolgok, amiket azonban többnyire mindenki természetesnek és helyesnek tart. Például, hogy le kell rázni az idegen megszállók igáját, akár erőszak árán is.

Mint minden korban, ma is megvannak az emberiségnek, és benne a mi népünknek is azok a bűnei, amelyekből ha nem térünk meg, elpusztulunk. Azaz halálos bűnök ezek, a szó legszorosabb értelmében. S tegyük hozzá mindjárt: olyan bűnök, amelyeket szinte mindenki természetesnek gondol – vagyis egyáltalán nem tart bűnnek.

Ezek közül a legerterjedtebb az egyre nagyobb jólétre törekvés, az esztelen fogyasztás, a termelés állandó növelése a növekvő eladás és profit érdekében. Kézzel fogható következménye ennek a természet pusztítása, ami – ha meg nem térünk – az emberiség vesztét fogja okozni. Ha az egész emberiség a mai európai színvonalon élne, egy-két évtized alatt teljesen tönkremenne a természeti környezet, kihalna az emberi élet.

A másik a fegyverkezés és a fegyverkereskedelem. Ezt a bűnt sem lehet kizárólag a politikusok nyakába varrni, hiszen a tudósok kétharmada(!) a hadiiparban dolgozik. De ugyanígy bűnrészes mindenki, aki úgy gondolja, hogy hadseregekre szükség van, a hazát fegyverrel kell

megvédeni, stb. Ha a fegyverkezésbe fektetett pénzt, időt, és tudást szociális célokra fordítanánk, nem fenyegetne az ABC- /atom, biológiai, kémiai/, vagy akár a hagyományos fegyverek és fegyverkezés okozta katasztrófa.

Harmadik általános bűnünk a nacionalizmus (ami nem tévesztendő össze a hazaszeretettel!): más népek megvetése, gyűlölete, a „mi különbek vagyunk, amazok lusták, tolvajok, gazemberek” szemléletmódja; amit aztán kihasználnak a nagytőkések, fegyvergyárosok, politikusok, és hullanak az emberek világszerte...

Itt van aztán a technikai fejlődés. Mi sem természetesebb és helyesebb, véljük. „A világot meg kell ismerni, meg kell hódítani, uralmunk alá kell hajtani. Nem élhetünk örökké kőkorszaki színvonalon.” Csakhogy ennek a szemléletmódnak a következtében meghal a természet, és tönkremegy maga az ember is. Elveszítjük az

igazi emberi értékek iránti érzéket, sőt magát az emberi viselkedés képességét is: a gondolkodás, művelődés, az elmélkedés, a beszélgetés, a játék, a közös éneklés, zenélés, ünneplés képességét...

Nem kisebb bűn és veszély az uniformizálás is. Nemcsak a külsőségeket (nagyjából egyforma ruhák, házak, autók, lásd divat), hanem a nézeteket (főként a tömegkommunikáció révén történő) egységesítését illetően. Lassan eltűnik minden egyéni gondolat, ötlet, érzelem; boldognak számít aki nem ugyanúgy gondolkodik, nem ugyanarra törekszik mint a többiek. A tömegek így a szokottnál is könnyebben manipulálhatóak lesznek, és lelkesen masíroznak a pusztulásba.

A sort hosszasan lehetne folytatni, a lényeg minden példában ugyanaz lenne. Természetesen megtehetjük, hogy Jézus figyelmeztetését – „...ha meg nem tértek,

Van út, amely egyenesnek látszik az ember előtt, de végül a halálba vezet. (Péld 14:12)

mindnyájan ugyanígy vesztek el” (Lk 13:5) – figyelmen kívül hagyjuk, és tovább úzzuk kisdéd játékainkat, bezárkózva a magunk még csak nem is látványos, hanem természetes hétköznapi önzésébe. Legfeljebb gyermekeink, vagy unokáink egy szép napon arra ébrednek, hogy nincs tovább...

GROMON ANDRÁS

Rád is szükség van

A világban sok olyan embertársunkkal találkozunk, akik nem igazán találják helyüket. Egykedvű unalomban, semmittevésben, szinte egyik napról a másikra vegtélva telnek napjaik.

Megváltozott az élet, kapcsolataink, az egymással összekötő viselkedési szokások, normák kiüresedtek. Egyre több problémával találkozunk rohanó életünkben, és egyre több magányos, társtalan idős és kevésbé idős él közöttünk. Úgy érzem, egyre nagyobb felelősség hárul ránk, hívó emberekre. Tudunk-e osztani embertársaink sorsában, gondjaiban, fájdalmaiban? – Sokan élnek félelemben, s talán a mi bátorításunkra, lelki erősítésünkre lenne szükségük. Hányan várnak egy kézfogást, pár jó szót, mely szívből fakad; egy szeretet megnyilvánulást; s ez mind rajtunk múlik, azon, hogy észrevegyük a testileg-lelkileg ránk szorulókat. A szeretet menedékház, olyan ott-hon, ahová elrejtőzhetünk az élet viszontagságai elől. Ebbe a szeretetbe burkolhatjuk azt, akit támogatunk, hisz aki szeret, s szeretetet ad, az szabad ember.

A szeretet nem ismer bezártságot, megkötöttséget, természeténél fogva boldog, ha önmagát adhatja általunk. Vigyázunk-e egy törékeny edényre? Tudjuk-e, hogy kapcsolataink is ilyen törékenyek? Mennyi időt és energiát áldozunk lakásunkra: az ajtók, ablakok, függönyök, szőnyegek tisztán tartására. Van-e ekkora energiánk egymásra, embertársainkra, barátainkra, lelki testvéreinkre? Mennyit beszélgetünk azzal, akit állítólag szeretünk? Ismerjük-e őt egyáltalán, vagy csak

megszoktunk, hogy körülöttünk él, s mozog?

A közösség akkor teljesíti küldetését, ha segít abban, hogy megőrizd arcodat. Összetartó közösség csak úgy alakulhat, létezhetsz, ha lemondunk saját érdekeinkről – ha egymásért élünk – úgy mint egy családban, s ehhez testvérem, **rád is szükség van!**

HUSZTA TIBORNÉ

* * *

Kérések

*Uram, adj nekem tiszta szemet
észrevenni mások baját,
és ajándékozz halló fület
meghallani mások jaját!*

*Fürge kezet sebet kötözni,
enyhíteni fájdalmakat!
S a mi rideg, hideg korunkban
szerető gyengéd szavakat!*

*Fürge lábat, Uram, nevedben
szolgálni és segíteni,
míg a legmélyebb békességet
minden testvérem megnyeri!*

TÜRMEZEI ERZSÉBET

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

<i>Boszogi Jánosné</i>	<i>Erdei Béláné</i>
<i>Ganda Pálné</i>	<i>Groska Erzsébet</i>
<i>Hetzke József</i>	<i>Kántor Imréné</i>
<i>Kárpáti Tivadarné</i>	<i>Liptai Sándorné</i>
<i>Nagy Sándor és neje</i>	<i>Pap Lászlóné</i>
<i>Papp Sándor és neje</i>	<i>Rumbold Gyula</i>
<i>Sallay Lajos</i>	<i>Sebők Györgyné</i>
<i>Selymes Gyuláné</i>	<i>Sós Gábor és neje</i>
<i>Szabó Lajosné</i>	<i>Szalai Mihályné</i>

Szebeni Gyula ésneje   Tóth Imréné
 Vecseri József   Vékony József
 Vida Sándor   Vodiczky Mária

Arany Alkony

– március 20. virágvasárnap –

Virágvasárnap Jézus jeruzsálemi bevonulásánál senki nem tudakolta a másik ember hovatarozását.

Mi akik együtt voltunk, felekezeti hovatarozástól függetlenül hoztuk az ünneplő gyülekezet elé a szeretet szolgálatát. Az elhangzott költeményekkel Szabó Kitti, Kovács Roland és Kissné Boros Lídia virág-szőnyeg úton vezettek el a „feszítsd meget” kiáltó, gyűlölettől forrongó tömeg között a Golgotára. Azért, hogy ott rádöbbenhesünk: Uram én szórtam utadra a töviseket! A döbbenet csendjét oldotta Oláh Miklós, Oláhné Inez, Oláh Péter és Nagy Orsolya csellóin megszólaló dallam „Nézd a győztes ékes hőst”.

Kiss Emil testvér igehirdetésében rávilágított, a ma hozsannát kiáltó tömeg holnap már feszítsd meget kiált.

Vajon a megpróbáltatások között vezetó életutunkon nem sodródunk mi is néha a feszítsd meget kiáltó, őrzöngő tömeg közé? Ma a húsvéti hit győzelmét ünnepeľjük, holnap pedig már csak azt hiszem, amit megtapasztalok.

Amikor rádöbbenek, hogy Jézus ott áll mellettem könnyben és mosolyban, amíg az élet rögeit töröm, már érzem Őt az Istent, hiszen bennem él.

HT

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest VIII. József u. 12.
www.baptista.hu/jozsefutca

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórak: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.

Örömhír

Mennyei Atyánk meghallgatta kérésünket, és kirendelte új lelkipásztorunknak Újvári Ferenc testvért. Testvérünk a nyár folyamán veszi át teljes körűen József utcai közösségünk pásztorolását.

Gyülekezetünk azonnali feladata a lelkészlakás felújítása, hogy Újvári testvér és családja a kitűzött időre átköltözhesen hozzánk. Ne felejtkezzünk meg a hálaadásról Istenünknek, és kérjük áldását a lelkipásztor és a gyülekezet jövőbeni együttmunkálkodására az evangélium terjesztésében és megélésében!

SZERK.

A Golgotán

*Drága megváltó Jézusunk,
 A keresztfán értünk szenvedtél
 értünk haltál, mert szerettél.*

*Bűneinkért omlott véred,
 Bűneinknek az az ára:
 Vérző sebeid fájdalma.*

*Sír a lelkünk a Golgotán,
 letörlöd bús könnyeinket
 S adod örök életünket.*

DENCs LENKE

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk **április 20-án szerdán** lesz. Legkésőbb eddig az időpontig kérjük a májusi megjelentetésre szánt anyagokat az újság készítőihez eljuttatni személyesen, ill. a mezeigeza@hotmail.com e-mail címre elküldeni, vagy a „Testvérek” feliratú postaládába bedobni.

Újdonság, hogy a „Testvérek” újság gyülekezetünk internetes honlapján (www.baptista.hu/jozsefutca), a folyóirat rovatban teljes terjedelmében megtekinthető, letölthető, és a kézben tartottal azonos formátumban kinyomtatható „pdf” fájlban az ingyenes Acrobat Reader program segítségével. Elsősorban a földrajzilag távol élő, de lélekben testvéri közösséget ápolók figyelmébe ajánljuk ezt a lehetőséget.

A SZERKESZTŐSÉG